

“Η προσφορά του υπήρξε μεγάλη και θαυμαστή”

/ [Επικαιρότητα](#)

Δελτίο Τύπου, με το οποίο εκφράζει την συγκίνηση του για την εκδημία του μακαριστού Μητροπολίτου πρώην Περιστερίου κυρού Χρυσοστόμου, εξέδωσε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης πρώην Άρτης κ. Ιγνάτιος.

“Ἡ προσφορά του καθ’ ὅλη τὴν ἀκαδημαϊκὴ, Ἱερατικὴ καὶ Ἀρχιερατικὴ του πορεία ὑπῆρξε μεγάλη καὶ θαυμαστὴ. Αὐτὴ ὅμως δέον νὰ παρουσιασθεῖ μελλοντικὰ, μὲ κάθε σοβαρότητα ἀπὸ ἀξιόλογους παρουσιαστές καὶ ὁμιλητές. Ἡ ἀγάπη του γιὰ τὴν Ἄρτα, τὴν πονεμένη μάννα του καὶ τὰ ἀγαπημένα του ἀδελφία, τὸν ἔφερναν συχνὰ κοντὰ μας. Ἄφησε δὲ καὶ στὴν ἰδιαίτερη πατρίδα του ἀπτά τὰ σημάδια τῆς ἀγάπης του. Ἔκτισε Ἱερό Ναό, πρὸς τιμὴν τοῦ Ἁγίου Μάμαντος, στὴ θέση Κανάλια, στέκι τῶν κτηνοτρόφων Μεγαλόχαρης καὶ Μεσοπύργου. Ἔκτισε ἀκόμη Πνευματικὸ Κέντρο στὸν οἰκισμό Στουρνάρι Πηγῶν. Καὶ στό προαύλιο τοῦ Ἑνοριακοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Γενεσίου τῆς Θεοτόκου Πηγῶν ἔστησε ὑπέροχο ἀνδριάντα τοῦ Ἐθνομάρτυρα πατρός αὐτοῦ Ἱερέως Σπυρίδωνος Ζαφείρη. Κατὰ τὰ τελευταία δὲ χρόνια, πάντα ἔδινε τό παρόν στά πανηγύρια τῶν χωριῶν τῆς περιοχῆς Ραδοβισδίου. Τέλος νὰ τονίσω ὅτι μᾶς συνέδεε ἀμοιβαῖος σεβασμός, ἀγάπη καὶ εἰλικρινὴς φιλία” τονίζει μεταξύ ἄλλων ὁ κ. Ἰγνάτιος.

Αναλυτικὰ το Δελτίο Τύπου:

Μέ βαθιὰ συγκίνηση πληροφορηθήκαμε τὴν ἐκδημία πρὸς Κύριον τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου πρ. Περιστερίου Χρυσοστόμου.

Ὁ Μητροπολίτης πρ.Περιστερίου Χρυσόστομος ὑπῆρξε ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ, εὐλογημένος καὶ χαριτωμένος, ἀγνός καὶ καλός πατριώτης, ἀπλός καὶ αὐθόρμητος, εἰλικρινὴς καὶ ἀτόφιος, φιλομαθὴς καὶ ἐργατικός, λεβέντης Ἠπειρώτης, ἐκλεκτός Ἱεράρχης, μὲ ἐκκλησιαστικὸ ἥθος, συνοδικὴ συνείδηση, ἀγάπη καὶ ἀνθρωπιά, θυσιαστικὴ Ἱερατικὴ καὶ Ἀρχιερατικὴ διακονία.

Γεννήθηκε τό ἔτος 1935. Παιδί τοῦ ἀγωνιστοῦ Ἱερέως Σπυρίδωνος Ζαφείρη, ἀπὸ τό χωριό Μεγαλόχαρη Ἄρτης, ὁ ὁποῖος ὑπηρέτησε ὡς ἐφημέριος στό χωριό Πηγές. Ὁ πατέρας του πολέμησε στὴ Μ.Ἀσία τό 1922, καθὼς καὶ στὴν Ἐθνικὴ Ἀντίσταση, δίπλα στό στρατηγὸ Ναπολέοντα Ζέρβα. Ἐπαιξε καθοριστικὸ ρόλο στό μεγάλο καὶ σημαντικό ἐπίτευγμα τῆς ἀνατίναξης τῆς γέφυρας τοῦ Γοργοποτάμου. Ἐπese ὅμως θύμα τοῦ ἐμφυλίου πολέμου καὶ ἔτσι τὸν μεγάλο ἀγώνα γιὰ τὴν ἀνατροφή καὶ φροντίδα τῶν πέντε ὀρφανῶν παιδιῶν ἀνέλαβε ἡ φιλόστοργη καὶ ἡρωϊκὴ μάννα, ἡ πρεσβυτέρα Εὐαγγελία.

Τὸν μικρὸ Γεράσιμο βοήθησε ὁ τότε Μητροπολίτης Ἄρτης Σεραφεῖμ Τίκας. Μὲ τίς εὐλογίες καὶ τὴν φροντίδα του ὁλοκλήρωσε τό Δημοτικὸ Σχολεῖο στό Ζάνειο Ὁρφανοτροφεῖο Πειραιῶς τό 1949. Συνέχισε σπουδές στὴν Ἐκκλησιαστικὴ Σχολή τῆς Πάτμου καὶ μετὰ πενταετίαν μετέβη στὴν Κωνσταντινούπολη. Τό ἔτος 1956 ἀπεφοίτησε ἀπὸ τό Γυμνάσιο τῆς Πατριαρχικῆς Σχολῆς τῆς Χάλκης. Ἐν συνεχείᾳ ἐσπούδασε τὴν ἱερὴ ἐπιστήμη τῆς Θεολογίας στὴν παλαίφατο αὐτὴ Σχολή, ἀπὸ τὴν

όποια άπεφοίτησε τό 1960. Σέ όλα τά στάδια τής μαθησιακής του πορείας οί επιδόσεις του ήταν άριστες.

Δέν σταμάτησε όμως έδω. Ή φιλομάθειά του τόν όδήγησε σέ Γερμανία, Γαλλία, Άμερική, όπου συνέχισε τίς μεταπτυχιακές του σπουδές μέ σημαντικές έπιτυχίες, αλλά και προσέφερε πολλά στήν Έκκλησία, ή όποία τοῦ άνέθεσε επί χρόνια τήν εκπροσώπηση σέ πολλά διαθρησκευτικά και παγχριστιανικά Συνέδρια.

Έχειροτονήθη Διάκονος τό 1960, Πρεσβύτερος τό 1971, Τιτουλάριος Μητροπολίτης Γαρδικίου τό 1976, όπότε και άνέλαβε τήν διεύθυνση τοῦ Διορθοδόξου Κέντρου Πεντέλης τής Έκκλησίας τής Ελλάδος, τέλος δέ, Μητροπολίτης Περιστερίου τό 1978.

Ή προσφορά του καθ' όλη τήν άκαδημαϊκή, Ίερατική και Άρχιερατική του πορεία υπήρξε μεγάλη και θαυμαστή. Αύτή όμως δέον νά παρουσιασθεϊ μελλοντικά, μέ κάθε σοβαρότητα από αξιόλογους παρουσιαστές και όμιλητές.

Πρός τό παρόν θά ήθελα νά έπισημάνω επιγραμματικά τήν μεγάλη του προσφορά και θεοφιλή Άρχιερατική του διακονία στήν Ίερά Μητρόπολη Περιστερίου.

Δραστηριοποίησε όλους τούς Ίερεϊς και συνεργάσθηκαν στό επίπονο και θεάρεστο ποιμαντικό τους έργο. Ίδρυσε νέες Ένορίες, έκτισε 24 Ίερούς Ναούς, μία Ίερά Μονή, Πνευματικά Κέντρα, Έπισκοπεϊο, Συνεδριακό Κέντρο, Γηροκομεϊο, Όρφανοτροφεϊο. Λειτουργήσε Κοινωνικό Ίατρεϊο, Κοινωνικό Φροντιστήριο, ένοριακά συσσίτια και πολλά άλλα. Και όλ' αυτά σέ μία περιοχή μέ ειδικές συνθήκες και μεγάλες δυσκολίες. Πολυσχεδές και αξιόλογο τό ποιμαντικό, εκκλησιαστικό, κοινωνικό, πολιτιστικό και φιλανθρωπικό του έργο, πού όφείλεται όπωσδήποτε στή μεγάλη του άγάπη και θέληση, στήν επίμονη προσπάθειά του, αλλά καιστή ζεστή, αυθόρμητη και ανθρώπινη επικοινωνία του μέ όλους τούς φορεϊς και τούς ανθρώπους. Πολλή ζωντανή, ζωηρή και επικοδομητική υπήρξε και ή παρουσία του στήν Ίεραρχία.

Τόν ἐγνώρισα τό ἔτος 1960. Ἡ ἀγάπη του γιά τήν Ἄρτα, τήν πονεμένη μάνα του καί τά ἀγαπημένα του ἀδέλφια, τόν ἔφερναν συχνά κοντά μας. Ἄφησε δέ καί στήν ιδιαίτερη πατρίδα του ἀπτά τά σημάδια τῆς ἀγάπης του. Ἔκτισε Ἱερό Ναό, πρὸς τιμὴν τοῦ Ἁγίου Μάμαντος, στή θέση Κανάλια, στέκι τῶν κτηνοτρόφων Μεγαλόχαρης καί Μεσοπύργου. Ἔκτισε ἀκόμη Πνευματικό Κέντρο στόν οἰκισμό Στουρνάρι Πηγῶν. Καί στό προαύλιο τοῦ Ἑνοριακοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Γενεσίου τῆς Θεοτόκου Πηγῶν ἔστησε ὑπέροχο ἀνδριάντα τοῦ Ἐθνομάρτυρα πατρός αὐτοῦ Ἱερέως Σπυρίδωνος Ζαφείρη. Κατά τά τελευταία δέ χρόνια, πάντα ἔδινε τό παρόν στά πανηγύρια τῶν χωριῶν τῆς περιοχῆς Ραδοβισδίου.

Τέλος νά τονίσω ὅτι μᾶς συνέδεε ἀμοιβαῖος σεβασμός, ἀγάπη καί εἰλικρινής φιλία.

Ἄς εὐχαριστήσουμε τόν Μέγα Ἀρχιερέα καί Δομήτορα τῆς Ἐκκλησίας μας καί Λυτρωτή μας Ἰησοῦ Χριστό, πού εὐδόκησε ὥστε ἕνας πατριώτης μας, γόνος τῆς ἡρωϊκῆς Μεγαλόχαρης, νά ἀναδειχθεῖ στόν εὐλογημένο χῶρο τῆς Ἐκκλησίας μας, καί νά ὀρθώσει, σάν τό βουνό τῆς Τζούρας, τό πνευματικό του ἀνάστημα, γιά νά δώσει, μέ συνέπεια καί εὐθύνη, τήν ὀρθόδοξη καλή μαρτυρία καί ὁμολογία, ποῦ ὁδηγεῖ στήν καταξίωση τῆς ζωῆς, μέ τήν αἰώνια διάσταση καί προοπτική της.

Χρυσοστόμου τοῦ Σεβασμιωτάτου καί θεοπροβλήτου Μητροπολίτου αἰωνία ἡ μνήμη.

Ἐν Ἄρτῃ τῇ 8ῃ Νοεμβρίου 2019

**Μνήμη τῆς συνάξεως τῶν Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν Μιχαήλ & Γαβριήλ καί
πασῶν τῶν οὐρανίων καί ἀσωμάτων Δυνάμεων.**

Ὁ Μητροπολίτης πρ. Ἄρτης Ἰγνάτιος